

تجدید منظر سرزمینی

رویکرد پالرم در پروژه احیای دره سانتوس

یان نوسوم، دکتری معماری منظر،
استاد دانشگاه لایولت پاریس.
nussaumeyann@yahoo.com

ترجمه: الناز سادات طبیبی،
کارشناس ارشد زبان فرانسه.
tayebi.elnaz@gmail.com

است. همچنین به جای اینکه حاکم بر تنگه باشد، خود را در حاشیه و پیچ و خم این تنگه جا می‌کند. در این ساختار جدید شهری و منظرین، پل‌ها دیگر فقط محل عبور نیستند، بلکه برعکس حس شاعرانه بارانکو را در ارتباط با سطوح ارضی و شهری خود برجسته می‌کنند و دغدغه هماهنگی با منظر، به این پل‌ها شکل می‌دهد. به این ترتیب، ساختارهای جدید و فضاهای عابر پیاده، همچون لنگرگاهی برای شهر در شور و هیجانات متقابل بین شهر و این نشان "طبیعی" سهیم هستند. بی‌شک پروژه "بارانکو"، پیشنهادی با رویکرد گذشته‌گرا نیست، بلکه، این پروژه می‌خواهد بیانی امروزی از پیدایش منظر جدید شهری باشد (تصویر ۱) ■

پی‌نوشت

۱. Palerm & Tabares de Nava

۲. BARRANCO DE SANTOS

۳. Goulet

۴. آبکند (ravine): دره‌ای کوچک که گاه آب در آن جاری است.

۵. SAN CRISTOBAL DE LA LAGUNA

۶. SANTA CRUZ

منبع تصویر

• Mulazzani, M. (2010). *El barranco de santos en santacruz de Tenerife*, Milano: Electaarchitettura.

برای به حداقل رساندن اختلالات و خسارت‌ها، مسابقه‌ای در اواسط دهه ۹۰ ترتیب داده شد. علاوه بر مدیریت آب، گردانندگان این مسابقه انتظار داشتند که شرکت‌کنندگان ابعاد دیگری را نیز در نظر داشته باشند؛ اجتناب از تفکیک شهر به دو بخش، ساخت پل و مسیری مناسب در طول تنگه و ایجاد استراحتگاه‌های عمومی.

همچنین گردانندگان مسابقه، پیش از هر چیز به دنبال راه حلی فنی بودند: ایجاد دو مجرا با قطر بزرگ، به منظور جلوگیری از سیل و پر کردن بخشی از تنگه برای ساخت معبر. راه حل آنها، به نظر مناسب می‌رسید. پیشنهاد گروه پالرم که برنده مسابقه هم شد، بسیار متفاوت بود. این پیشنهاد در تداوم یک آنالیز دقیق در سطوحی چندگانه، هم در سطح تنگه و هم در سطح شهر، بدست آمد.

راه حل آنها، به جای آنکه «بارانکو» را انکار کند، الگوها را به سوی آشکار کردن و به نمایش درآوردن این مکان سوق می‌دهد؛ جایی که به عنوان یک عنصر اساسی، به لایه‌های زیرزمینی شهر جهت می‌دهد که از «سانتا کروز» تا «لاگونا» گسترده شوند.

در راه حل‌های فنی که مبتنی بر اتصال دو مجراست، گردانندگان مسابقه راه حلی را ترجیح می‌دادند که کناره‌های تنگه را استحکام بخشد و بر پهنا و عمق آن توجه داشته باشد تا از احتمال خطر سیل جلوگیری شود. برای پیوند دادن بافت‌های مختلف شهری و سلسله مراتب منظرین "بارانکو"، ویژگی‌های نمادشناسانه، زیست‌محیطی و توپوگرافیک آنها، در تعامل با مجموعه ناهمگن شهری، احیا و "بومی" شده‌اند. مسیر جدید، پیش از آنکه محور رفت و آمد باشد، محلی برای گردش، رویاپردازی و کشف این منطقه در نظر گرفته شده

◀ در طول قرن‌های متمادی، شهرها، در ارتباط با ویژگی‌های جغرافیایی و طبیعی بستر خود در حال توسعه بوده و هستند؛ محلی در حاشیه رودها برای ترویج داد و ستد، ساخت و ساز بر روی تپه‌های کوچک برای دفاع بهتر و یا برعکس، ساخت و ساز در عمق دره، زمانی که کناره یک کوه ناهموار، مانع ساختمان‌سازی می‌شود.

دلایل این انتخاب‌ها متناسب با شرایط جغرافیایی، فرهنگی، مشخصات فضایی، عصری، نمادین و میزان توسعه جوامع و امکانات آنها، متنوع است. از نیمه دوم قرن بیستم، مهاجرت روستاییان، رشد جمعیت و افزایش وسایل حمل و نقل، باعث گسترش سریع شهرها شد. به تدریج در حومه شهر، بافت‌های گسسته، ناهمگن و چندقطبی، اغلب به ضرر شاخص‌های جغرافیایی و فرهنگی گسترش یافتند.

با وجود این، در دهه‌های اخیر، شناخت نسبت به این پدیده و افزایش آگاهی محیطی، باعث پیشرفت و توجهات محیطی به سرزمین‌ها شده است. با بازبینی پروژه‌های شهری و پروژه‌های منظر، بسیاری از معماران، شهرسازان و معماران منظر بر اتصال لایه‌های ساخته شده به لایه‌های زیرین آنها تأکید می‌کنند.

توسعه مسیر «بارانکو دو سانتوس» در جزیره «تئریف»، توسط مهندسخین مشاور «پالرم و تبرس دو ناوا»، نمونه زیبایی از این رویکرد است. «بارانکو» نوعی "تنگه" یا "آبکند" است که از میان برجستگی‌های جغرافیایی، از «سن کریستوبال دو لاگونا» تا خلیج کوچک «سانتا کروز» عبور می‌کند. هنگام باران‌های شدید، تنگه پر و گاه لبریز می‌شود. این پدیده باعث ایجاد آب‌گرفتگی در قسمت‌های تاریخی شهر سانتا کروز می‌شود.

تصویر ۱: پروژه بارانکو، بیانی امروزی از پیدایش منظر جدید شهری است. مأخذ: Mulazzani, 2010: 93.

Pic1: Barranco project is contemporary expression of a new urban landscape. Source: Mulazzani, 2010: 93.

Manuel Palerm in other's View

Reviving Territorial Landscapes; Palrem Approach in Reviving ravine of Santos

Yann Nussaum, professor in lavillette ecole, Paris, Francen.
nussaumeyann@yahoo.com

Translated by (French to Persian) Elnaz Sadat Tayyebi,
M.A in French Literature.
Tayyebi.elnaz@gmail.com

Over the past centuries, the cities around the world have been growing as much as the geographical environment in which they have been constructed allowed. Several factors were usually involved in deciding where to establish a city besides the geographical specifications. They include the cultural aspect, the spatial characteristics and the size of the community for which the cities were built. From the second half of the 20th century, the spread of cities led to the growth of disorderly urban structures in the suburbs. Such structures were mostly constructed against the norms of urban development in terms of cultural and geographical considerations. Nevertheless, this has come into the attention of decision-makers over urban development over the past few decades. In fact, architecture experts believe that any new urban structure must be related to the original structures in one way or another.

The development of Barranco de Santos path in Tenerife Island by Palrom and de Nava

Arquitectos consulting engineers is a beautiful instance of such an approach. Barranco is a kind of ravine which crosses through San Cristóbal de La Laguna and continues until Santa Cruz bay. During heavy rain falls, the valley is filled or sometimes overflowed. This causes flooding in the historical parts of Santa Cruz.

The approach that the organizers of the competition adopted was to create two channels with a large diameter to prevent floods and to fill parts of the valley to function as a bridge. However, Palrem team of designers adopted the approach of continuance and conducted a thorough analysis over the valley as well as the city and presented a solution different from the approach devised by the competition organizers. Instead of denying Barranco, the solution promoted displaying the historical part of the city where the underlying structures from Santa Cruz to Laguna are located.

In order to connect the different urban structures with landscapes based on Barranco

principles, the symbolic characteristics of the city together with the topographic and environmental features have been revived as well as indigenized in accordance with the disorderly modern structures of the city. The new path is a place for leisure more than being a transport route. Also, the path has been created in such a way that one could hardly notice it as it winds through the ups and down of the valley.

The bridges are also no longer a means for passage. Rather, they signify the poetic spirit of Barranco in relation to the environment and are in full harmony with the landscape. The new structures and the pedestrian areas resemble the neighborhoods in a busy harbor city and the overall settings have been arranged in a way to create a classic image in the minds of the visitors. Undoubtedly, the Barranco project is not a proposal with a retrospective approach. Rather, it is to be treated as a contemporary interpretation of the new urban landscape.

تصویر ۱

Pic 1